

STS d'11 de juny de 2024, recurs 1274/2023

Personal laboral: còmput de serveis previs a efectes de triennis de personal que prové de societats mercantils públiques (accés al text de la sentència)

El TS resol que **els serveis prestats anteriorment per un treballador en una empresa pública constituïda sota la forma de societat mercantil**, el capital de la qual pertany íntegrament a una administració autonòmica, **s'han de computar com a antiguitat als efectes dels triennis que li correspon percebre com a personal laboral** de la Societat Anònima de Mitjans de Comunicació d'aquesta comunitat.

Hi argumenta que l'art. 1 de la *Ley 70/1978, de 26 de diciembre, de reconocimiento de servicios previos en la Administración Pública*, es refereix exclusivament al personal funcionari de carrera de l'Administració pública, per al qual s'ha de computar la totalitat de serveis prestats, tant en qualitat de funcionari d'ocupació (eventual o interí), com en règim de contractació administrativa o laboral. **Són els convenis col·lectius els que estenen el mateix dret al personal laboral del sector públic comprès dins del seu àmbit d'aplicació**, en aquest cas reconeixent-los com a "serveis prestats en qualsevol administració" (conveni col·lectiu en el cas de la sentència impugnada) o mitjançant la redacció següent: "el temps de treball en qualsevol administració s'ha de reconèixer com de serveis previs" (conveni col·lectiu aplicable al cas de la sentència de contrast).

Afirma que **la interpretació d'aquest concepte**, "serveis prestats a qualsevol administració", **no es pot fer de manera restrictiva**, i s'han d'estendre als prestats en empreses públiques que, en aquesta condició, formen part del sector públic. El mateix art. 1.2 de la *Ley 70/1978* utilitza la gràfica expressió dels serveis prestats "a les esferes de l'Administració pública assenyalades al paràgraf anterior", la qual cosa implica que no s'han de desenvolupar en l'estricta marc d'una administració pública. **Les empreses públiques, per tant, formen part d'aquestes "esferes"**.

També duu a la mateixa conclusió que els principis d'igualtat, mèrit i capacitat per a l'accés a l'ocupació pública siguin extensibles a les empreses del sector públic, d'acord amb la jurisprudència consolidada. Si la qualificació de la relació laboral en societats públiques es regeix per les regles aplicables a administracions i organismes públics, s'ha de mantenir aquest criteri quan es tracta d'establir uns efectes jurídics concrets i determinats derivats d'aquesta mateixa relació laboral.

No seria admissible, prossegueix, que la naturalesa jurídica de la relació laboral dels serveis prestats en una empresa pública es trobi sotmesa als principis que regulen l'accés a l'ocupació pública, però que en canvi se li negui a aquests mateixos serveis l'efecte jurídic de generar drets d'antiguitat en els mateixos termes que els prestats per a qualsevol administració pública, **quan el conveni col·lectiu no només no exclou aquesta possibilitat sinó que expressament conté una previsió que cal interpretar en aquest sentit**.

Finalment, **el fet que l'Administració decideixi constituir una empresa pública per dur a terme un determinat servei, en lloc de fer-ho directament a través dels seus ens i organismes propis, no pot conduir a un resultat diferent en el còmput de l'antiguitat dels treballadors** que poguessin haver prestat serveis en uns o altres.